

Det synes jeg er et dårligt grundlag at få ud-møntet regeringens principper om udgiftsneutralitet på, for det opleves ikke som udgiftsneutralitet, hvis man inden for kommunen kan se, at man faktisk ikke får en økonomi, der gør, at man kan løse opgaverne på det forventede niveau.

Det er det, der er vores interesse i denne her sag. Det er ikke, at det store regnskab nationalt set går op, lige op, men at det også set fra de nye kommuners side er sådan, at man faktisk har en økonomi til at løse opgaverne. Det er noget helt andet, end at det store DUT-regnskab i sidste ende går op.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen hvis der kommer det der dut-dut-dut i røret, når man ringer, så er det nok, fordi vi taler med Kommunernes Landsforening på den anden linje, så de ikke lige har kunnet tage telefonen på det tidspunkt.

Kl. 15.15

Jeg bliver nødt til at sige, at vi har en tæt og også tillidsfuld – jeg synes, at jeg kan tillade mig at sætte det ord på – dialog med Kommunernes Landsforening om de her spørgsmål. Vi har indgået en aftale, og den proces, der nu sættes i værk for at få alt det her landet, er kommunikeret ud til alle landets kommuner ved brev for 2-3 uger siden, for det er jo rigtigt, at det er mange faktorer, der bringes i spil på en og samme tid, og brikkerne må ligesom falde på plads i den rigtige logisk sete rækkefølge.

Det er baggrunden for, at vi nu her i foråret og frem til sommer gør DUT-forhandlingerne færdige, sådan at man detaljeret og rigtigt og fair kan fastsætte de summer, der skal flyttes mellem de forskellige niveauer i det her samfund. Dette skaber forudsætningen for i detaljen at tage hul på det, som fru Margrethe Vestager nu efterspørger, som jeg er enig i, nemlig at den enkelte kommune bringes i en situation, hvor den enkelte kommune, når opgaver er flyttet til og flyttet fra, når flere indbyggere er kommet til og beskætningsgrundlaget har ændret sig og man fremadrettet opkræver en del af den amtskommunale skat som primærkommunal skat, når alle disse manøvrer er tilendebragt, har et ordentligt økonomisk udgangspunkt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jamen så forekommer processen jo bare at have været meget mærkelig, for i en periode blev vi bombarderet af frustrerede kommunalfolk, som sagde: Her har vi styr på vores skatteopgaver, vi har faktisk lige gennemgået det hele, vi har reguleret det forfra og bagfra og betaler for indirekte omkostninger, og hvad ved jeg. Det er fuldstændig, som man kunne ønske det som statsbureaukrat. Nu kommer de og siger: Vi skal aflevere opgaven; fair nok, men oven i det skal vi give staten 10 mio. kr.

Det skaber ikke nødvendigvis rundtomkring i systemerne den tillid, som jeg er helt sikker på at der er mellem ministeren og de centrale parter. Hvis pengene skal følge opgaven, hvordan skal det så hænge sammen med de klassiske DUT-principper? Det er jo ikke altid det, der i sidste ende er resultatet, måske som en generel betragtning, men ikke nødvendigvis som en konkret betragtning i forhold til den enkelte kommune. Og sidst, men ikke mindst: Hvornår forventer ministeren, at vi har det samlede overblik? Kan vi have det, inden vi vedtager lovgivningen, der er fundamentet for hele overførselen?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kommer jo an på, hvordan Folketinget tilrettelægger sit arbejde, og det skal jeg jo som udgangspunkt ikke blande mig i.

Det er en ambition, at vi parallelt med de økonomiforhandlinger, der nu løbes i gang, afklarer de spørgsmål, som vi nu står og diskuterer et hjørne af, om end et meget stort hjørne, nemlig skatteopgaven. Det springer frem først, fordi der er lagt op til, at den opgaveflytning finder sted ude af takt med reformen i øvrigt, men som jo derudover ikke adskiller sig fra den.

Derfor er det selvfølgelig også lakmusprøven på, om vi nu får gjort det her rigtigt, for der skal jo være tillid til, at i forbindelse med, at en hvilken som helst opgave flyttes, hvad enten den nu flyttes fra amt til stat eller fra amt til kommune eller fra kommune til stat, er det en fair måde, prisen er fastsat på.

Der er jo ikke grund til at gøre nogen hemmelighed ud af – nu har jeg allerede været inde på det i flere omgange – at stat og kommune er startet lidt i hver sit ringhjørne i forhold til at få lagt arm om, hvad der nu er den fair og rigtige pris på den skatteopgave, som har været løst